

Nacionalistes cansats

M'aclame a tu

He seguit darrerament alguns articles dels prohoms del nacionalisme valencià que es mostren decebut per la realitat del país. Mentre els llegisc passa pel meu cap aquella cançó apresada a força de misses: ' *Perdona a tu pueblo señor...*'. La mateixa que sona cada quatre anys quan la barrera electoral del 5% cau com full de la guillotina sobre els que desafien el vot útil.

Em fa la impressió que molts dels que van viure les èpiques manifestacions pro Estatut han quedat molt decebut per tot el que ha passat després. No sé amb què somniaven ni a què aspiraven, però l'actual situació els trau de polleguera. Ignasi Mora escrivia que 'ser valencià és una merda'. Amb pensaments d'aquest tipus, tot i que intenten provocar, ens extingirem abans que el país o la llengua que consideren en extrema unció.

El país ha canviat. Ara es diu Comunitat. Ha triplicat la població. Ha vingut molta gent de diferents parts del món. Hi ha més gent que escriu, llig i coneix el valencià. També més quantitat de parlants, tot i que no en percentatge. No és suficient, d'acord. Però amb el derrotisme no anirem més enllà del tendur. I amb una lectura incorrecta de la realitat actual no passarem de la porta de casa.

Cal analitzar la societat actual. Les seues preocupacions i necessitats. Connectar amb la majoria no significa renunciar a la redempció dels valencians com a poble, al contrari: és el més lògic. Donar solucions, acceptar la realitat i no convertir en cavalls de batalla reivindicacions permanents que no són prioritàries per a la majoria no vol dir renunciar, sinó aconseguir-les sense enrenous ni polsegueres, o el que és el mateix: amb diplomàcia i intel·ligència.

Fa molts segles la Corona d'Aragó era una superpotència, però això ja ha passat. També la batalla d'Almansa: ja està bé de maulets i botiflers. El País Basc i Catalunya serveixen d'exemple: el nacionalisme és majoritari, tot i que la població és més plural del que ací ens ho sembla. Més anàlisi, més propostes i menys laments. L'alegria contagia, la tristesa aïlla. I si no canviem l'actitud passarem d'entonar el 'Perdona a tu pueblo señor' al 'In the ghetto'.

M'aclame a tu © Marc Gomar

7 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)